

Hiểu Về Nền Tảng, Con Đường và Đạo Quả

Bản quyền hình ảnh của [Himalayan Art Resources](https://www.himalayanart.com/)

Chào các bạn gần xa,

Như thường lệ, tôi hi vọng rằng các bạn luôn khoẻ mạnh, an khang và hạnh phúc khi nhận được lời nhắn này, vào thời điểm Tết Dương Lịch bắt đầu hôm nay. Trong các lời nhắn nhân dịp vía Đức Liên Hoa Sinh năm nay, tôi sẽ chia sẻ với các bạn một chuỗi các bài giảng về nền tảng, con đường vào đạo quả hay tri kiến, thiền định và hành xử.

Pháp chủ Gampopa đã tóm tắt về nền tảng, con đường và đạo quả bằng những từ sau:

Nhân (nguyên nhân) là Phật tính;
Phương tiện hỗ trợ là thân người quý báu;
Duyên (điều kiện) là người dẫn dắt tâm linh;
Phương pháp là những chỉ dẫn khẩu truyền của họ;
Đạo quả (kết quả) là thân Phật toàn hảo.
Hành động là lợi lạc vô niệm cho chúng sinh.

Vậy nên điều đầu tiên chúng ta cần hiểu khi thực hành Pháp là mọi chúng sinh đều sở hữu Phật tính, nghĩa là dòng tâm thức của họ có cùng bản chất như chư Phật và trái tim của chư Phật an vị trong tất cả chúng ta. Tuy nhiên chúng ta cần những duyên (điều kiện) để nhận thức được tinh túy của Phật quả hiện hữu trong mỗi người, nếu không nó sẽ luôn bị chôn vùi.

Điều kiện đầu tiên chúng ta cần là phương tiện hỗ trợ của thân người quý báu. Điều này không chỉ là một thân người tầm thường. Một thân người quý báu là một kiếp người được gặp gỡ Giáo Pháp, có ước nguyện được tu tập, gặp được một vị thầy tâm linh và có cơ hội để thực hành Pháp. Đây là những điều kiện cần thiết.

Con đường là phương pháp được dạy trong các chỉ dẫn khẩu truyền, chẳng hạn như Bốn Pháp của Đức Gampopa. Bậc thầy gốc từ ái nhất của tôi là Tulku Ugyen Rinpoche đã giải thích về Pháp đầu tiên, “nguyện cho tâm con hướng về Giáo Pháp,” có liên quan tới thực hành bốn niệm chuyển tâm. Pháp thứ hai, “nguyện cho Giáo Pháp trở thành con đường,” có liên quan tới nội dung của bốn thực hành dẫn nhập. Pháp thứ ba, “nguyện con đường xưa tan sự mê lầm,” liên quan tới các giai đoạn khởi phát và hoàn thiện. Pháp thứ tư, “nguyện cho mê lầm khởi sinh như trí huệ,” liên quan tới pháp Mahamudra (Đại Thủ Ấn) và Dzogchen (Đại Toàn Thiện), hay thực hành về tự tính tâm. Tất cả các phương pháp trên con đường đều nằm trọn vẹn trong bốn pháp này.

Đạo quả là thân Phật toàn hảo, bởi vì đây là con đường dẫn tới Phật quả tối thượng. Đây là một điểm thiết yếu.

Sau cùng, hoạt động là lợi lạc vô niệm cho chúng sinh. Khi rèn luyện trên con đường, chúng ta tu dưỡng tâm bồ đề và đạt tới sự trực nhận trí huệ nguyên thủy vô niệm. Nhờ sức mạnh của hai yếu tố này cũng như những ước nguyện của bản thân mà chúng ta phát triển nhận thức bình đẳng trong trí huệ nguyên thủy. Nhờ sự gia trì của Đức Phật,

chúng ta cũng sẽ có thể an trụ không nỗ lực trong trạng thái bình đẳng của phương tiện bất khả phân (lòng từ bi) và trí huệ nguyện thủy suốt cả ngày lẫn đêm, mà không có sự khác biệt trong thời thiền và hậu thiền. Khi ta có thể an trụ liên tục trong trạng thái này, thì đây chính là đạo quả - Phật quả: lợi lạc vô niệm hiện hữu tự nhiên cho chúng sinh.

Tóm lại, nền tảng là Phật tính hiện hữu trong dòng tâm thức của chúng ta. Con đường là thân người quý báu và các phương tiện được truyền giảng bởi bậc thầy tâm linh. Đạo quả là Phật quả toàn hảo, nghĩa là trực nhận được tự tính tâm và không bao giờ tách biệt khỏi phương tiện bất khả phân và trí huệ.

Đối với hành động, đây là phần vô cùng tinh yếu của Phật Pháp. Nếu bạn có thể hiểu rõ điều này thì sẽ không bao giờ lạc lối trên con đường. Bạn sẽ thấy không cần phải vội vã hay cố gắng đạt được trải nghiệm và giác ngộ càng nhanh càng tốt. Điều quan trọng là bạn thực hành một cách đúng đắn và chân thực.

Trước đây, khi cha tôi là Chokling Rinpoche giảng Pháp tại Hong Kong, các học viên đã thỉnh cầu ông dạy về Đại Toàn Thiện. Trong dịp đó, cha tôi đã nói với họ: “Khi một học trò chân thực thọ nhận giáo lý chân thực từ một đạo sư chân thực thuộc một truyền thừa chân thực, thì việc thực hành chân thực sẽ đem lại những kết quả chân thực.” Xin hãy nhớ rằng tất cả các yếu tố này đều cần thiết.

Với tất cả sự yêu thương và lời cầu nguyện của tôi cho một năm mới hạnh phúc,
Sarva Mangalam.

A handwritten signature in black ink, appearing to be in Tibetan script, written in a fluid, cursive style.

Phakchok Rinpoche